

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان تحلیل رفتار متقابل بر حالات شخصیتی، عزت نفس و نشانگان بالینی افراد دچار شکست عاطفی

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 2، شماره 8 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابراهیم اکبری - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

زینب خانجانی - دانشیار گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

زینب عظیمی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

حمید پورشریفی - استادیار گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

مجید محمود علیلو - استادیار گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان تحلیل رفتار متقابل بر حالات شخصیتی، عزت نفس و نشانگان بالینی افراد دچار شکست عاطفی بود. بررسی حاضر به روش طرح نیمه آزمایشی تک موردی و از نوع خط پایه چندگانه انجام شد. بدین منظور پنج مراجع دختر به شیوه ی نمونه گیری هدفمند انتخاب شده و تحت درمان تحلیل رفتار متقابل قرار گرفتند. مراجعین در مرحله ی پیش از درمان (خط پایه) و در طی جلسه های اول، هفتم، هشتم، و جلسه آخر (جلسه چهاردهم) و مراحل پیگیری سه ماهه و شش ماهه پرسشنامه های ضربه عشق، BDI-II، عزت نفس، GHQ-28، نوع عملکرد پس از شکست عاطفی، DASS-21، و PAC را تکمیل کردند. همچنین در مرحله پیش از درمان، پرسشنامه میلون-3 را برای شناسایی الگوهای بالینی شخصیت کامل کردند. برای تحلیل داده ها از دو روش معناداری بالینی و شاخص درصد بهبودی استفاده شد. نتایج نشان داد که درمان تحلیل رفتار متقابل بر حالات شخصیتی، عزت نفس و نشانگان بالینی افراد دچار شکست عاطفی اثربخش بوده، و مراجع پس از پایان درمان از حالات شخصیتی «بالغ» و «والد حمایت کننده» خود بیشتر استفاده می کرده است. درمان تحلیل رفتار متقابل با توجه به فرآیند درمانی- تکنیکی که دارد در بهبود علائم مرضی دانشجویان دارای شکست عاطفی از اثربخشی مناسبی دارد.

کلمات کلیدی:

تحلیل رفتار متقابل، شکست عاطفی، حالات شخصیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1916173>

